

Р Е Ш Е Н И Е №161

гр. Перник, 20 ноември, 2012 г.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в открито съдебно заседание на първи ноември две хиляди и дванадесета година в състав:

СЪДИЯ: Стефан Станчев

при секретаря Е.В., като разгледа докладваното от съдията административно дело № 209 по описа за 2012 година на Административен съд Перник, за да се произнесе, взе предвид следното:

В.Н.И.***, Т.Т.П.***, Г.И.Р.***, В.Р.Б.***, В. Р.Н.***, В.Д.Н.***, В.Т.С.***, М.И.Б.***, М.Н.С.*** и М.Н.Т.***, като н-ци на Т. И.***, чрез процесуален представител оспорват заповед № 1004/22.VI.2012 г., издадена от кмета на община Перник. С оспорвана заповед е одобрен, на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ проект за ПУП-ПР на УПИ I-196 “за училище” в кв. 65 по плана на с. Люлин, общ. Перник, като с плана за регулация от терен на УПИ I – 196 “за училище” се обособяват два нови УПИ - УПИ I “за училище” и УПИ III-844 “за детски дом”. Към заповедта е приложена графична част за изменението на ПУП. Жалбоподателите изразяват становище за нарушение на процедурни правила от страна на административния орган, както и за нарушение на материалния закон. Иска се отмяна на оспорваната заповед и присъждане на деловодни разноски.

Ответникът по жалбата, чрез юрисконсулт, оспорва жалбата и по същество счита, че оспорваната заповед е законосъобразна, а жалбата следва да се отхвърли. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, като обсъди доводите на страните във връзка с доказателствата по делото, прие следното.

Жалбата е процесуално допустима, тъй като е подадена от лица, с пряко засегнати права и законни интереси и не е просрочена.

Разгледана по същество е основателна.

Не се спори, че на жалбоподателите, като н-ци на Тодор Захаринов е признато право на собственост върху недвижим имот от 2045 кв. м., съгласно приложен нотариален акт от 1971 г. По отношение на този имот - № 23, кв. 4 по плана на с. Люлин е имало отчуждителна процедура по ЗТСУ, а през 1992 г. правото на собственост върху имота е възстановено на правоимащите, като наследници на Т. Захаринов. В резултат на реституирането на имота, по искане на жалбоподателите, кмет на община Перник, със заповед № 577 от 6.IV.2012 г. е одобрил попълване на КК на с. Люлин със процесния имот, като същия е нанесен със същата площ, с която е бил отчуждаван и в по късен етап правото на собственост е възстановено в същата площ. От заповедта, с която е възстановено правото на собственост на жалбоподателите е установено, а и не се спори в хода на процеса, че предходното отчуждаване е било за “Основно училище”. Предвижданията на отчуждаването са били за обществено строителство. Следва да се отчете, че след възстановяване правото на собственост, предвижданията по какъвто и до бил план за предназначението на имота, когато е бил в чужд патримониум отпадат, тъй като няма правна логика да се възстановява право на собственост, като частна такава и това право да е

ограничено с предвиждания за застрояване, от които жалбоподателите могат да търпят само несгоди. При наличието на това обстоятелство, законосъобразно е, че правото на собственост е възникнало с влизането в сила на акта за отмяна на отчуждаването. От този индивидуален административен акт жалбоподателите черпят легитимацията си на собственици на процесния имот, без да са обвързани от начина на застрояването му, наложено от административния орган. На следващо място – административната процедура, според оспорваната заповед е започнала при условията на чл. 135, ал. 3 от ЗУТ, когато административния орган е сезиран със заявление на заинтересовани лица да извърши изменение на ПУП. Не се спори, че от страна на жалбоподателите, които са единствените заинтересовани лица не е постъпвало подобно искане. Не може да се приложи и разпоредбата на чл. 135, ал. 5 от ЗУТ, посочена в оспорваната заповед, административния орган да започне служебна процедура по одобряване на проект за изменение на ПУП – ПР, без да се съобрази с обстоятелството, че върху УПИ I-196 кв. 65 по плана на с. Люлин, кадастралната му основа е попълнена с имот – частна собственост. Това попълване е било по искане на един от жалбоподателите, уважено е както е било поискано, заповед № 577/2012 г. не е оспорвана и е влязла в сила. От това следва, че плана за регулация е променен с оспорваната заповед, без да има данни жалбоподателите да са уведомени за започнало административно производство, пряко засягащо техен имот. На следващо място – съобразно отмененото отчуждително производство през 1992 г. имота на жалбоподателите се предвижда за “основно училище”, безспорно обект на образованието. По оспорваната заповед, освен че се приема нов план за регулация на имот 844, кв. 65 по плана на с. Люлин, новообразувания УПИ III-844 кв. 65 е отреден за “детско заведение”, по приложената скица или за “детски дом”, по оспорваната заповед. В оспорваната заповед са дадени предписания по отношение на собствениците на имота, ако искат промяна на предназначението му да получат съгласие от министъра на образованието. Разпоредбите на чл. 39, ал. 3 и чл. 134, ал. 7 от ЗУТ изброяват случаите при промяна на какви обекти се иска съгласие от съответния министър. Детски дом или детско заведение не е обект на образование и няма обяснение защо точно министъра на образованието трябва да дава съгласие. Друго, не е ясно по предвижданията на кой общ устройствен план на с. Люлин на това място ще се изгражда детски дом/заведение. В тази част, заповедта е незаконосъобразна и следва да се отмени.

При извършената проверка за допуснати съществени процесуални нарушения и противоречие с материалния закон съдът констатира следното: Съдът намира, че оспорената заповед е издадена, без да са налице материалноправните изисквания и основания за издаването ѝ. Заповедта е издадена при съществени нарушения на процесуалните правила по издаването ѝ, което води до незаконосъобразност на същата и съставлява основание за отмяната ѝ. Поправките и допълненията в кадастралния план се отразяват като изменение в подробния устройствен план и с това се изчерпват възможностите за неговото изменение на основанията по чл. 134, ал. 2, т. 2 ЗУТ.

Непосочването на фактическите основания, респ. посочването на факти, ирелевантни за издаването на акта, включително когато е на оперативна самостоятелност, е абсолютно основание за отмяната му, в случая при отсъствие на искане за промяна на плана за регулация; както и непосочването на това, че имота е частна собственост или нововъденото обстоятелство, че процесния имот е отреден според неустановен ОУП за детски дом. Това е така, защото именно фактическите основания са юридическите факти, от които органът черпи

упражненото от него публично субективно право и са необходим отграничителен белег на това право. Затова липсата им не просто не позволява индивидуализирането му, за да бъде то проверено от съда, а сочи пряко на отсъствието му. Тази липса не може да бъде запълвана пред съда чрез доказателства, тъй като изобщо няма предмет на доказване. Не може да бъде заменена и от посочването на правни основания.

Оспорената заповед не съдържа изискуемите по закон фактически и правни основания за издаването и, необходими, за да бъде преценена същата като законосъобразна. Съгласно действащата към датата на издаването ѝ разпоредба на чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК, административният акт следва да съдържа фактическите основания за издаването му, т. е. тези конкретни факти, които административният орган е приел, че са налице, за да упражни предоставената му от закона компетентност да издаде съответния акт.

В оспорената заповед липсва посочване на каквото и да било фактическо основание за издаването ѝ. Изброяването само на правните основания, въз основа на които се издава един административен акт, не е достатъчно, за да се приеме, че административният орган - кметът на община - Перник в случая, е изпълнил задължението си да мотивира своя акт.

Във връзка с това, съдът намира, че заповедта, предмет на оспорване следва да бъде отменена, а в тежест на ответника по жалбата се възлагат направените от жалбоподателите деловодни разноски в размер на 420 лева.

По изложените съображения, съдът

Р Е Ш Е Н И Е

ОТМЕНЯ изцяло заповед № 1004/22.VI.2012 г., издадена от кмета на община Перник, с която е одобрен, на основание чл. 134, ал. 2, т. 2 от ЗУТ проект за ПУП-ПР на УПИ I-196 "за училище" в кв. 65 по плана на с. Люлин, общ. Перник, като с плана за регулация от терен на УПИ I – 196 "за училище" се обособяват два нови УПИ - УПИ I "за училище" и УПИ III-844 "за детски дом".

ОСЪЖДА община Перник да заплати на В.Н.И., Т.Т.П., Г.И.Р., В.Р.Б., В. Р.Н., В.Д.Н., В.Т.С., М.И.Б., М.Н.С. и М.Н.Т.,*** сумата 420 лева деловодни разноски.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС в 14 дневен срок от съобщението до страните.

Съдия:/п/